

[A. M. Hansen.]

praktisk og gavnligt, saavel for Staten som for Tjenestemændene, at der skabes et fast og livsvarigt Forhold mellem Parterne, og Midlerne hertil er den relativt lave Begyndelsesløn, hvorpaa der bygges med Alderstillæg og Avancementsstillinger, hvorefter Staten til sidst, naar Arbejdet er endt, yder Pension. Om Bevarelsen af disse Grundprincipper har der været Enighed i Kommissionen.

I Loven af 1931 indførtes et nyt Led i Tjenestemandsoordningen, den saakaldte Aspirantordning, en Slags Entré til Tjenestemandsbbygningen. Denne Ordning er opretholdt i det foreliggende Lovforslag, men med en grundig Forbedring af Lønforholdene for Aspiranterne, hvilket ogsaa var stærkt paakrævet. Der var i Kommissionen et meget stort Flertal for Bevarelse af Aspirantordningen som Betingelse for Tjenestemandsansættelse inden for den Kreds af Stillinger, der hidtil har forudsat Aspiranttjeneste. Jeg finder det heldigt, at der er en Prøvetid, inden de unge gaar ind i den faste Tjenestemandstilling, og med de Forbedringer, der her er stillet Forslag om, finder jeg Ordningen fuldt forsvarlig; jeg maa erklære mig uenig med det kommunistiske Parti, naar det kræver Aspirantordningen ophævet.

Naar hertil kommer, at Elev- og Medhjælperperioden inden for de store Etater foreslaas afkortet med 1 Aar til i alt 5 Aar, og at Aldersgrænsen for fast Ansættelse i Tjenestemandstilling foreslaas nedsat fra 24 til 21 Aar, samtidig med at Begyndelseslønningerne for Etaternes lavere Lønklasser er forhøjet ret stærkt, saa er dette et Udtryk for, at der i Kommissionen har været Enighed om, at de vordende og de helt unge Tjenestemænd skal have en langt bedre Placering, end de hidtil har haft.

Naar det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen i Gaar gjorde sig til Talsmand for, at Aspirantordningen skulde ophæves, og at det netop maatte være de unge Tjenestemænd, der skulde have de højeste Lønninger, saa er det i Strid med de bestaaende Lønningsloves Principper. Jeg mener, det vil være gavnligt for hele vor Tjenestemandsoordning, at der begyndes med en forholdsvis lav Løn, saa der er en Stigning i Vente og Avancement i Udsigt for dem, der arbejder med Energi og god Vilje. Men jeg mener ogsaa, at alle de Forbedringer, der er foreslaaet i Lovforslaget, netop gælder de unge og Nybegynderne. Jeg kunde føje til, at for adskillige af disse Lønklasser er Alderstillæggene blevet færre og større, saaledes

at man hurtigere naar den høje Løn inden for vedkommende Lønklasse. Derved er der bødet paa de Forhold, som det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen kritiserede.

Det er de unge Tjenestemænd og Indgangen til Tjenestemandshuset, jeg her har omtalt. Jeg kunde have Lyst til derfra at gøre Springet til Tjenestemandsoordningens modsatte Pol, nemlig Pensionsforholdene og Aldersgrænsen.

Med Hensyn til Egenpensionen opretholdes den gældende Bestemmelse, at højeste Pensionskvotient er $\frac{42}{60}$ eller 70 pCt. af den faste pensionsgivende Løn, og at der hertil som hidtil kræves en Pensionsalder paa 28 Aar. Af Forbedringer med Hensyn til Pensionen skal jeg kort nævne, at den laveste Pensionskvotient nu foreslaas ansat til $\frac{3}{10}$ mod hidtil $\frac{1}{10}$. Hertil kommer en betragtelig Forhøjelse af Børnepensionen, idet der ydes et Tillæg til Pensionen paa for 1 Barn 240 Kr. og for hvert efterfølgende Barn 180 Kr. aarlig indtil Barnets fyldte 18de Aar. Yderligere er der indført en Dispensationsbestemmelse, der giver Finansministeren Bemyndigelse til i enkelte Tilfælde at forhøje Aldersgrænsen for Børnene indtil det 24de Aar, naar Forsørgelsen tjener til Gennemførelse af en offentligt godkendt Uddannelse og Forholdene i øvrigt i særlig Grad taler derfor. Jeg nævner dette, fordi det i Kommissionen har været drøftet meget, om det var muligt at tage Hensyn til de unge, der skulde have en særlig langvarig Uddannelse, saa at man derved kunde hjælpe selv Smaaakaarsfolks Ungdom frem. Der bliver altsaa nu en Mulighed for i særlige Tilfælde at kunne dispensere fra 18 Aars Grænsen.

Ogsaa Enkepensionen er forbedret, idet der er tillagt Enker, hvis Ægteskab har været ud over et vist Aaremaal, forhøjet Pensionsprocent. Samtidig har man fundet det rimeligt at gaa til en mindre Nedsættelse af Pensionen for de ganske unge Enker ud fra den Betragtning, at disse som Helhed maa anses for arbejdsdygtige og som værende i Stand til selv at skabe sig en Levevej, medens de noget ældre Enker allerede i Kraft af deres Alder maa forudsættes at staa over for langt større Vanskeligheder i økonomisk Henseende, ikke mindst fordi det erfaringsmæssigt er forbundet med særlige Vanskeligheder for Kvinder i en noget fremrykket Alder at gaa ind i et Erhverv. Det er indlysende, at ved Indførelse af det almindelige pensionsgivende Tillæg til alle Lønninger vil saavel Enkepensioner som Egenpensioner faa en forholdsvis stor Forhøjelse.